

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 769

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 noiembrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
420.		art. 8 și 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.....	4-7
		Decizia nr. 357 din 30 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior și, în special, a dispozițiilor art. 1 al ordonanței.....	7-9
645.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		502/5.254.— Ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației, cercetării și tineretului pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților	10-16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 336 din 16 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor	2-3		
	4		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2002 privind echivalarea studiilor absolvite în instituțiile militare de învățământ ale Ministerului de Interne cu studiile din instituțiile civile de învățământ și a stagiului efectuat în funcții militare în Ministerul de Interne cu stagiul specific funcțiilor civile

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 28 din 30 ianuarie 2002 privind echivalarea studiilor absolvite în instituțiile militare de învățământ ale Ministerului de Interne cu studiile din instituțiile civile de învățământ și a stagiului efectuat în funcții militare în Ministerul de Interne cu stagiul specific funcțiilor civile, adoptată în temeiul art. 1 pct. V.2 din Legea nr. 751/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 1 februarie 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:

„ORDONANȚĂ

privind echivalarea studiilor absolvite în instituțiile militare de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor cu studiile absolvite în instituțiile civile de învățământ“

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Studiile absolvite în instituțiile militare de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor pot fi echivalate cu studiile absolvite în instituțiile civile de învățământ, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta ordonanță.“

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe, Guvernul va aproba normele metodologice privind echivalarea stagiului efectuat în funcții militare și funcții specifice poliției, în cadrul structurilor Ministerului Administrației și Internelor, cu stagiul în funcții civile.“

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Începând cu data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe, cadrelor militare provenite din activitatea desfășurată în structurile Ministerului Administrației și Internelor, aflate în situațiile prevăzute la art. 1, nu li se mai aplică dispozițiile Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 779/1961 privind echivalarea stagiului efectuat în funcții militare de către ofițerii și subofițerii de rezervă, proveniți din activitate, cu stagiul specific funcțiilor administrative, tehnice și economice din economia națională.“

5. Ordonanța Guvernului se completează cu o anexă cu următorul cuprins:

„ANEXĂ

Echivalarea studiilor absolvite în instituțiile militare de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor cu studiile absolvite în instituțiile civile de învățământ

Nr. crt.	Școala militară/ de poliție absolvită		Școala civilă		Studii	
	Arma	Specialitatea	Domeniul	Specializarea	Nivelul	Durata (ani)
1.	Ofițeri din seriile anterioare reorganizării instituțiilor de învățământ ale MI, cu durata studiilor de 3 ani		Instituția de învățământ universitar de scurtă durată			
	Miliție, securitate		Administrație	Administrație publică locală	SSD	3
			Asistență socială	Asistență socială	SSD	3
	Trupe de securitate		Administrație	Administrație publică locală	SSD	3
	Pompieri		Construcții	Construcții și lucrări hidrotehnice	SSD	3
2.	Subofițeri din seriile anterioare reorganizării instituțiilor de învățământ ale MI, cu durata studiilor de 1—2 ani		Școala postliceală			
	Miliție, securitate		Asistență socială și asistență pedagogică	Asistent social	M	2
	Agenți de circulație		Transporturi	Tehnician instructor auto	M	2
	Evidența populației		Servicii	Bibliotecar — studii medii	M	2

Nr. crt.	Școala militară/ de poliție absolvită		Școala civilă		Studii	
	Arma	Specialitatea	Domeniul	Specializarea	Nivelul	Durata (ani)
		Arest-transfer	Asistență socială și asistență pedagogică	Asistent social	M	2
		Transporturi	Transporturi	Asistent de gestiune în transporturi	M	2
	Trupe de securitate	Trupe de securitate	Servicii	Bibliotecar — studii medii	M	2
	Pașapoarte	Pașapoarte	Servicii	Bibliotecar — studii medii	M	2
	Penitenciare	Penitenciare	Asistență socială și asistență pedagogică	Asistent social	M	2
	Pompieri	Pompieri	Servicii	Tehnician protecția muncii și prevenirea și stingerea incendiilor	M	2
	Auto	Auto	Transporturi	Tehnician electromecanic auto	M	2
3.	Maiștri militari cu durata studiilor de 2—3 ani		Școala de maiștri			
	Auto	Auto	Transporturi	Mastru electromecanic auto	M	2
4.	Subofițeri cu durata studiilor de 1—2 ani		Școala postliceală			
	Poliție	Pază-ordine în mediul rural (Pază-ordine)	Asistență socială și asistență pedagogică	Asistent social	M	2
		Agenți de circulație	Transporturi	Tehnician instructor auto	M	2
		Evidența populației	Servicii	Bibliotecar — studii medii	M	2
		Arest-transfer	Asistență socială și asistență pedagogică	Asistent social	M	2
		Transporturi	Transporturi	Asistent de gestiune în transporturi	M	2
		Tehnician-criminalist	Procesare imagine și text	Cameramán-fotoreporter	M	2
Jandarmi	Jandarmi	Asistență socială și asistență pedagogică	Asistent social	M	2	
Grăniceri	Grăniceri	Asistență socială și asistență pedagogică	Asistent social	M	2	
Pompieri	Pompieri	Servicii	Tehnician protecția muncii și prevenirea și stingerea incendiilor	M	2	
Auto	Auto	Transporturi	Tehnician electromecanic auto	M	2	
Pașapoarte și poliție de frontieră (pașapoarte)	Pașapoarte și poliție de frontieră (pașapoarte)	Servicii	Bibliotecar — studii medii	M	2	
	Asigurare logistică	Intendență	Economic	Asistent de gestiune	M	2
	Penitenciare	Penitenciare	Asistență socială și asistență pedagogică	Asistent social	M	2"

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 septembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 septembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 octombrie 2003.
Nr. 420.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2002 privind echivalarea studiilor absolvite în instituțiile militare de învățământ ale Ministerului de Interne cu studiile din instituțiile civile de învățământ și a stagiului efectuat în funcții militare în Ministerul de Interne cu stagiul specific funcțiilor civile

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2002 privind echivalarea studiilor absolvite în instituțiile militare de învățământ ale Ministerului de Interne cu studiile din instituțiile civile

de învățământ și a stagiului efectuat în funcții militare în Ministerul de Interne cu stagiul specific funcțiilor civile și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 17 octombrie 2003.
Nr. 645.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 336

din 16 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, excepție ridicată de Dorin Andronic în Dosarul nr. 5.601/2002 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că procedura în fața Curții Constituționale are caracter tehnic și se are în vedere specificul acestei activități de a asigura supremația Constituției și nu de soluționare a cauzelor litigioase. În ceea ce privește procedura jurisdicțională în fața Curții, aceasta este reglementată

prin Legea nr. 47/1992 iar, referitor la competență, art. 21 trebuie coroborat cu art. 3 din lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 5.601/2002, **Curtea de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, excepție ridicată de Andronic Dorin.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (2), art. 21, 24, 49, 58, 114, art. 125 alin. (3) și art. 144 din Constituție.

În argumentarea susținerilor sale, se arată că dispozițiile art. 8 și 16 din Legea nr. 47/1992, republicată „generează o nouă modalitate neconstituțională, de delegare legislativă în competența unei instituții de jurisdicție, caz unic în practica constituțională a țărilor din comunitatea europeană și în sfidarea normelor constituționale invocate, statuând Curtea Constituțională ca putere legiuitoare în stat“. Astfel a fost posibil ca „instanța constituțională să pronunțe o hotărâre lovită de nulitate absolută, respectiv Hotărârea

nr. 19 din 17 octombrie 2000 pentru modificarea unui act administrativ intern — Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, prin care «de facto și de jure» a modificat articolele 27, 242, 243, 244, 246, 247 din Codul de procedură civilă, în sensul că aceste norme de procedură nu sunt valabile și pentru instanța constituțională».

În continuare, susține autorul excepției, „este adevărat că în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, regulile procedurii civile completează Legea nr. 47/1992 în măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții și că această compatibilitate se hotărăște de la caz la caz în mod exclusiv de către Curte și numai prin decizia sau hotărârea pronunțată în temeiul legii, în cazurile prevăzute de art. 144 din Constituția României și art. 13 din Legea nr. 47/1992 cu ocazia derulării procedurii jurisdicționale în fiecare caz în parte”. Se arată că „nici o normă constituțională și nici un text din Legea nr. 47/1992 nu permite Curții Constituționale de a pronunța în numele legii vreo decizie sau vreo hotărâre de sine stătătoare aplicabilă tuturor situațiilor în care are loc procedura jurisdicțională”.

Autorul excepției consideră că „în condițiile în care compatibilitatea normelor de procedură s-ar stabili pentru toate cazurile deduse jurisdicției constituționale printr-un act administrativ intern (Regulament) sau chiar printr-o decizie sau hotărâre proprie a Curții Constituționale «adoptată» și nu pronunțată în numele legii, întreaga procedură de jurisdicție a Curții Constituționale contravine de esență Constituției României, Convenției Europene a Drepturilor Omului, creând un sistem propriu de distribuție a justiției constituționale, statuând Curtea Constituțională mai presus de lege”.

Conform susținerilor autorului excepției, recuzarea judecătorilor, suspendarea și încetarea oricărui proces sunt atribute fundamentale ale dreptului la apărare al cetățeanului, ele izvorând și din dreptul de disponibilitate a părții, drepturi ce nu pot fi îngădite în condițiile în care orice instanță de jurisdicție, conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, indiferent de gradul său de jurisdicție sau de natura autorității jurisdicției, trebuie să asigure o judecată echitabilă și imparțială. În opinia autorului excepției, „interzicerea accesului la folosirea acestor mijloace procedurale intrinseci dreptului la apărare «ab initio», printr-o decizie sau printr-o hotărâre adoptată de Curte, anterior și extrinsecă excepției de neconstituționalitate dedusă judecătii, constituie o restrângere neconstituțională a dreptului fundamental la apărare, o îngădire a liberului acces la justiție, lezând drepturile și libertățile cetățenilor și creează prin aceasta o procedură jurisdicțională neconformă legilor statului român și lezează autoritatea instituțiilor de justiție”.

Curtea de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ nu a formulat opinia sa cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră excepția neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, se apreciază că „activitatea Curții Constituționale, ca de altfel a oricărei autorități publice, se desfășoară pe baza legii, în speță a Legii

nr. 47/1992, astfel că dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție referitoare la statul de drept nu sunt încălcate, la fel cum nu sunt încălcate nici cele ale art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora «*Nimeni nu este mai presus de lege*». Totodată arată Guvernul „faptul că dispozițiile legale criticate prevăd că activitatea Curții Constituționale se desfășoară și pe baza Regulamentului de organizare și funcționare a Curții, adoptat în condițiile legii, precum și faptul că compatibilitatea regulilor procedurii civile cu justiția constituțională este hotărâtă de Curte, constituie voința legiuitorului care a apreciat că unele reguli de procedură în fața Curții pot fi stabilite prin Regulament, fără ca prin aceasta să fie înfrânte dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) și art. 16 alin. (2)”. Conform punctului de vedere al Guvernului, „atributul Curții Constituționale de a hotărî compatibilitatea regulilor procedurii civile cu jurisdicția constituțională are în vedere specificul acestei activități care, în termeni generali, ar putea fi definită ca fiind activitatea prin care se asigură supremația Constituției și nu ca una de soluționare a cauzelor litigioase deduse judecătii”.

În același timp, Guvernul arată că „dispozițiile art. 21 din Constituție care instituie accesul liber la justiție trebuie analizate în coroborare cu cele ale art. 125 alin. (3) care prevăd că «competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege», iar Legea nr. 47/1992 stabilește că regulile procedurii civile se aplică numai în măsura în care acestea sunt compatibile cu jurisdicția constituțională, care este o activitate specifică, așa cum am menționat mai sus, fără ca prin aceasta să fie încălcate dispozițiile constituționale menționate mai sus”. Se consideră că referirea autorului excepției la art. 24 din Constituție „nu are legătură cu textele a căror neconstituționalitate se invocă”, precizând că „în jurisdicția constituțională părțile pot fi asistate sau reprezentate de către apărătorul ales, ca și în procesele civile”. Totodată se consideră că nici dispozițiile art. 49 din Constituție nu sunt incidente în cauză, întrucât „articolele 8 și 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, nu restrâng exercițiul unor drepturi, ci se referă la procedura după care se desfășoară jurisdicția constituțională”. La fel „nici art. 58 care reglementează rolul și structura Parlamentului nu este incident în cauză”. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 114 din Constituție, Guvernul subliniază că „există și alte cazuri în care legiuitorul acordă unei autorități dreptul de a emite reglementări într-un anumit domeniu, dar în această ipoteză nu suntem în prezența unei delegări legislative ca și cea reglementată de art. 114 din Constituție, iar normele sunt emise în temeiul unei dispoziții legale și trebuie să fie conforme cu legea”.

În concluzie, Guvernul consideră că „susținerile autorului excepției potrivit cărora delegarea legislativă poate opera numai în condițiile art. 114 din Constituție nu pot fi reținute, deoarece ne aflăm într-o altă ipoteză”.

Conform punctului de vedere al Guvernului, „art. 144 din Constituție, considerat, de asemenea, a fi fost încălcat, reglementează, în ansamblu, atribuțiile Curții Constituționale, detalierea acestora fiind făcută în legea de organizare și funcționare a Curții, respectiv în Legea nr. 47/1992, republicată, care la art. 13 alin. (1) prevede că, potrivit competenței stabilite în art. 144 din Constituție, Curtea pronunță decizii, hotărâri și emite avize”.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale. În susținerea acestui punct de vedere, se arată, în esență, că, potrivit Constituției, „Curtea Constituțională nu face parte din sistemul autorității judecătorești, ci este reglementată într-un titlu distinct, Titlul V — Curtea Constituțională”, iar „organizarea și funcționarea sa sunt reglementate prin lege organică, în condițiile prevăzute de art. 140 alin. (4) din Constituție”.

În punctul de vedere al Avocatului Poporului se face referire și la prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Curții, precum și la jurisprudența Curții în legătură cu inaplicabilitatea regulilor procedurii civile referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului, în procedura sa jurisdicțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale, criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12, și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 8 și 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 7 august 1997, care au următorul cuprins:

— Art. 8: „(1) Curtea Constituțională își desfășoară activitatea în plen, în condițiile prezentei legi și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale, iar actele Curții se adoptă cu votul majorității judecătorilor, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

(2) Cvorumul pentru Plenul Curții Constituționale este de două treimi din numărul judecătorilor Curții.“

— Art. 16: „Procedura jurisdicțională prevăzută de prezenta lege se completează cu regulile procedurii civile, în măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale. Compatibilitatea se hotărăște exclusiv de Curte.“

Critica de neconstituționalitate se bazează, în esență, pe susținerea autorului excepției că, pe de o parte, textele legale în cauză permit Curții să „adopte“ și alte acte decât cele pe care le pronunță în numele legii, iar, pe de altă parte, se permite Curții să creeze „un sistem propriu de distribuție a justiției constituționale“, situând „Curtea Constituțională mai presus de lege“.

Autorul excepției susține că astfel sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 alin. (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 49 privind restrângerea unor drepturi, art. 58 privind rolul și structura Parlamentului, art. 114 privind delegarea legislativă, art. 125 alin. (3) privind instanțele judecătorești și ale art. 144 privind atribuțiile Curții Constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, având în vedere următoarele considerente:

Potrivit Constituției (titlul V) și art. 1 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România, independentă față de orice altă autoritate publică, supunându-se numai Constituției și legii sale de organizare și funcționare, scopul său fiind garantarea supremației Constituției. Ca urmare, așa cum a statuat Curtea în numeroase decizii, procedura în fața Curții este o procedură de drept public, cu toate consecințele ce decurg din aceasta.

Conform dispozițiilor art. 144 din Constituție, precum și celor ale art. 1, 2, 3 și 12 din Legea nr. 47/1992, republicată, adoptate în aplicarea prevederilor constituționale, Curtea exercită controlul asupra constituționalității legilor și ordonanțelor Guvernului (alături de alte atribuții), fără a soluționa litigiile în care să fie puse în discuție drepturi subiective ale persoanelor fizice și juridice, litigiile care sunt de competența instanțelor judecătorești.

Din această calitate de unică autoritate de jurisdicție constituțională, independentă de orice altă autoritate publică, decurge, pe cale de consecință, specificul activității Curții, inclusiv acela al procedurii ce se desfășoară în fața Curții, conform legii sale de organizare și funcționare și a regulamentului propriu. Este de observat că posibilitatea Curții de a funcționa în baza legii sale organice este prevăzută la art. 140 alin. (4) din Constituție (primul articol al titlului consacrat Curții Constituționale). În același timp, Legea nr. 47/1992 prevede posibilitatea Curții Constituționale de a avea un regulament de organizare și funcționare. (De menționat că *mutatis mutandis* și Legea nr. 56/1993, republicată, prevede pentru Curtea Supremă de Justiție existența unui regulament de organizare și funcționare). Așa cum este bine știut, Constituția, prin natura sa de Lege fundamentală, cadru și măsură a întregului sistem normativ al statului, conține numai dispoziții de bază, de principiu, investite cu forță juridică supremă, dispoziții și principii detaliate în legi și celelalte acte normative, care, în raport cu Constituția, se află într-o corespondență între un grad inferior și unul superior în ordinea juridică.

În legătură cu prevederile art. 25 ale Regulamentului de organizare și funcționare a Curții, care consacră faptul că în cadrul procedurii în fața Curții nu sunt aplicabile dispozițiile referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului și nici cele privind recuzarea judecătorilor, la care autorul excepției se referă în mod explicit, atunci când susține că ar trebui ca numai de la caz la caz Curtea să stabilească compatibilitatea procedurii civile, Curtea Constituțională constată că aceste dispoziții regulamentare au fost introduse numai după cristalizarea în activitatea sa jurisdicțională a unei jurisprudențe constante în această materie, ceea ce a condus la stabilirea valorii de principiu a normelor cuprinse în regulament. Însăși Constituția, la art. 145 alin. (2), prevede că „deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii“.

De altfel, de exemplu, prin Decizia nr. 77/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 26 iulie 1996, Curtea a stabilit că „din prevederile art. 16 al Legii nr. 47/1992, republicată, rezultă că normele comune de procedură civilă au, în materie de contencios constituțional, un caracter subsidiar, ele aplicându-se numai dacă printr-un text de lege expres nu se prevede altfel sau, chiar în lipsa unui text expres derogatoriu, dacă ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale“.

Astfel, dispoziția cuprinsă în Regulamentul de organizare și funcționare a Curții, la care se referă autorul excepției în critica privind art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, își are legitimitatea în acest text al legii organice a Curții Constituționale.

În consecință, prevederile criticate sunt conforme dispozițiilor art. 144 din Constituție. Acestea nu încalcă nici dispozițiile constituționale referitoare la statul de drept, la egalitatea în drepturi, la accesul liber la justiție ori la dreptul la apărare, precum nici pe cele ale art. 49 privind restrângerea unor drepturi.

În legătură cu critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și 16 din Legea nr. 47/1992, republicată,

prin raportare la art. 125 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată deoarece dispozițiile constituționale se referă la competența și procedura de judecată ale instanțelor judecătorești. Or, astfel cum s-a arătat, Curtea Constituțională este o autoritate distinctă și independentă care se află în afara sistemului judiciar.

Nu este întemeiată nici critica autorului excepției prin invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 58 privind rolul

și structura Parlamentului, întrucât textele criticate au fost legiferate de însăși autoritatea legislativă, cu respectarea Constituției.

Curtea nu poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 49 din Constituție, în condițiile în care autorului excepției nu i s-au restrâns, prin prevederile criticate, exercițiul vreunuia dintre drepturile ori libertățile constituționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de Dorin Andronic în Dosarul nr. 5.601/2002 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 357

din 30 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior și, în special, a dispozițiilor art. 1 al ordonanței

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 și, în special, a dispozițiilor art. 1 al ordonanței, excepție ridicată de Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad în Dosarul nr. 2.111/2003 al Judecătoriei Arad.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 257C/2003, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de aceleași părți în Dosarul nr. 3.063/2003 al Judecătoriei Arad.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere identitatea de obiect și de părți a acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 257C/2003 la Dosarul nr. 190C/2003, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 a devenit inadmisibilă, deoarece Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 176/2003, a admis excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții, constatând neconstituționalitatea lor. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții ale ordonanței de urgență, se apreciază că aceasta este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 1 aprilie 2003 și din 15 mai 2003, pronunțate în dosarele nr. 2.111/2003 și nr. 3.063/2003, **Judecătoria Arad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 în întregul ei și, în special, a dispozițiilor art. 1 al ordonanței**, excepție ridicată de Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, identică în ambele dosare, autorul acesteia a arătat, în esență, că instituirea taxei de 10% din veniturile realizate pe care

instituțiile de învățământ superior particulare au obligația să o verse la bugetul de stat este neconstituțională, întrucât a fost instituită prin ordonanță de urgență, iar nu prin lege, și încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea, art. 32 alin. (5) privind instituțiile de învățământ, inclusiv cele particulare, art. 36 alin. (6) privind garantarea autonomiei universitare, art. 41 alin. (2) privind egala ocrotire a proprietății private, indiferent de titular, art. 41 alin. (3) privind condițiile exproprierii, art. 72 alin. (3) privind domeniul legii organice și ale art. 114 alin. (4) privind condițiile emiterii ordonanței de urgență.

În dezvoltarea motivelor excepției, autorul acesteia arată că, prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență, Guvernul creează o discriminare între instituțiile de învățământ superior particulare și instituțiile de învățământ superior de stat, privilegiindu-le pe acestea din urmă, întrucât în sarcina lor nu se prevede taxa de 10% din veniturile obținute de la studenți în cadrul procesului de învățământ.

Pe de altă parte, se susține că prin ordonanța de urgență s-au adoptat reglementări de domeniul legii organice și că acestea nu se justifică din punct de vedere constituțional, întrucât nu a existat un caz excepțional.

Totodată, în motivarea excepției, se susține că, practic, are loc o expropriere de 10% din proprietatea instituției de învățământ superior particular, instituție nonprofit și de utilitate publică, în beneficiul instituțiilor învățământului superior de stat, deși acestea dispun și ele de proprietate privată, prin perceperea taxelor pentru locurile care nu sunt subvenționate de la bugetul de stat.

Judecătoria Arad consideră, prin Încheierea din 1 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.111/2003, că excepția este întemeiată, ordonanța criticată fiind neconstituțională, întrucât încalcă prevederile art. 41 alin. (2), ale art. 114 alin. (4) și ale art. 138 alin. (1) din Legea fundamentală.

Prin Încheierea din 15 mai 2003, pronunțată în Dosarul nr. 3.063/2003, aceeași instanță apreciază că excepția este neîntemeiată, dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției nefiind încălcate, „întrucât instituțiile de învățământ particular au obligația legală de a utiliza parte din veniturile lor pentru investiții în baza materială proprie, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 fiind în acord cu o obligație legală deja stabilită în sarcina instituțiilor de învățământ superior privat prin legile nr. 84/1995 și, respectiv, nr. 88/1993“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției.

Guvernul apreciază, în punctul de vedere comunicat în Dosarul nr. 190C/2003, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele constituționale invocate nu au fost încălcate prin emiterea ordonanței de urgență criticate.

În punctul de vedere comunicat în Dosarul nr. 257C/2003 Guvernul consideră că „excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 în ansamblul său este neîntemeiată“. Totodată se arată că „excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 este inadmisibilă“.

Avocatul Poporului susține că art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 este neconstituțional, pentru următoarele motive: „încalcă principiul egalității, prevăzut în art. 16 din Constituție; reprezintă un impediment financiar în exercitarea dreptului la proprietate; constituie o măsură contrară principiului așezării juste a sarcinilor fiscale prevăzute de art. 53 din Constituție, întrucât reprezintă o taxă instituită fără a fi justificată în nici un fel de prestație a unei autorități publice; constituie o măsură care încalcă autonomia universală reglementată de art. 32 alin. (6) din Constituție; constituie o expropriere neconformă prevederilor art. 41 alin. (3) din Constituție“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 21 decembrie 2001.

Ordonanța de urgență criticată are următorul cuprins:

„— Art. 1: *Instituțiile de învățământ superior particulare au obligația să verse la bugetul de stat o taxă în cuantum de 10% din veniturile realizate din încasarea taxelor de școlarizare, admiteri, înmatriculări, repetarea examenelor și a altor forme de verificare, precum și a celorlalte taxe percepute în procesul de învățământ la studenți.*

— Art. 2: *Instituțiile de învățământ superior de stat, pentru numărul de studenți școlarizați peste cifra de școlarizare aprobată de Ministerul Educației și Cercetării, au obligația să verse la bugetul de stat o taxă în cuantum de 40% din veniturile prevăzute la art. 1.*

— Art. 3: *Instituțiile de învățământ superior particulare, pentru numărul de studenți școlarizați peste cifra de școlarizare propusă de Consiliul Național de Evaluare și Acreditare Academică și aprobată de Ministerul Educației și Cercetării, au obligația să verse la bugetul de stat o taxă în cuantum de 40% din veniturile prevăzute la art. 1.*

— Art. 4: *Sumele prevăzute la art. 1—3 se utilizează pentru susținerea investițiilor, activităților de întreținere și de reparare a căminelor studențești.*

— Art. 5: *Instituțiile de învățământ superior au obligația să calculeze semestrial taxele prevăzute la art. 1—3 și să le vireze la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare expirării semestrului.*

— Art. 6: *(1) Pentru neachitarea în termen a taxelor prevăzute la art. 1—3 instituțiile de învățământ superior datorează majorări de întârziere în cuantumul prevăzut de lege pentru creanțele bugetare.*

(2) Majorările de întârziere prevăzute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat și se folosesc cu aceeași destinație.

— Art. 7: *Metodologia de aplicare a măsurilor stabilite prin prezenta ordonanță de urgență se elaborează de Ministerul Educației și Cercetării și de Ministerul Finanțelor Publice și se aprobă prin ordin comun al celor două ministere în termen de*

30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.“

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia invocă încălcarea următoarelor dispoziții constituționale:

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.“;

— Art. 32 alin. (5) și (6): „(5) Instituțiile de învățământ, inclusiv cele particulare, se înființează și își desfășoară activitatea în condițiile legii.

(6) Autonomia universitară este garantată.“;

— Art. 41 alin. (2) și (3): „(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.“;

— Art. 72 alin. (3) lit. k) și m): „(3) Prin lege organică se reglementează: [...]

k) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii; [...]

m) organizarea generală a învățământului;“;

— Art. 114 alin. (4): „În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.“;

— Art. 138 alin. (1): „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.“

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate pe cale de excepție. Astfel, prin Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 iunie 2003, Curtea Constituțională a admis excepția, declarându-le

neconstituționale. În consecință, întrucât decizia de constatare a neconstituționalității a intervenit după data sesizării Curții, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborate cu cele ale art. 23 alin. (6) din aceeași lege, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Critica de neconstituționalitate a dispozițiilor ordonanței în întregul său are la bază susținerea, pe de o parte, că reglementarea respectivă este de domeniul legii organice și deci nu putea fi adoptată prin ordonanță de urgență emisă de Guvern, iar pe de altă parte, că nu erau îndeplinite cerințele constituționale pentru emiterea ordonanței de urgență, în sensul că nu a existat un caz excepțional care să o justifice.

Analizând această critică de neconstituționalitate, Curtea constată că nu este întemeiată. Jurisprudența Curții Constituționale a stabilit că ordonanțele de urgență pot fi emise de Guvern și în domeniul legilor organice, restricția pentru această categorie de legi nefiind prevăzută decât pentru ordonanțele emise în baza unei legi de abilitare, prevăzute de art. 114 alin. (1) din Constituție.

Totodată, Curtea a stabilit că precizarea cuprinsă la art. 138 din Constituție, potrivit căreia impozitele, taxele și orice venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, include și ordonanțele Guvernului, emise în baza dispozițiilor privind delegarea legislativă, prevăzute de art. 114 din Constituție, efectele ordonanțelor fiind aceleași cu ale legilor adoptate de Parlament.

Curtea nu poate reține nici critica privind neîndeplinirea condițiilor urgenței și ale cazului excepțional, prevăzute de art. 114 alin. (4) din Constituție, întrucât, așa cum arată Guvernul în punctul său de vedere, „reglementările [...] se impuneau a fi luate de urgență pentru a se pune capăt concursurilor de admitere ce au loc încă câteva luni după încetarea anului universitar, precum și depășirii cifrei de școlarizare aprobate de Ministerul Educației și Cercetării“.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior și, în special, a dispozițiilor art. 1 al ordonanței, excepție ridicată de Universitatea de Vest „Vasile Goldiș“ Arad în dosarele nr. 2.111/2003 și nr. 3.063/2003 ale Judecătoriei Arad.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII,
SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI
Nr. 502 din 8 octombrie 2003

MINISTERUL EDUCAȚIEI,
CERCETĂRII ȘI TINERETULUI
Nr. 5.254 din 16 octombrie 2003

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților

În temeiul Hotărârii Parlamentului României nr. 16/2003 privind modificarea structurii și componenței Guvernului, având în vedere:

— prevederile art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și ale art. 12 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 741/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului;

— prevederile art. 12 din Legea nr. 132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, modificată și completată prin Legea nr. 253/2003,

ministrul muncii, solidarității sociale și familiei și ministrul educației, cercetării și tineretului emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, prevăzut în anexa care face parte integrantă din

prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Alexandru Athanasiu

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, denumit în continuare *CNFPFA*, înființat în temeiul prevederilor Legii nr. 132/1999 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, modificată și completată prin Legea nr. 253/2003, este o autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul București, piața Valter Mărăcineanu nr. 1–3, sectorul 1.

Art. 2. — CNFPFA se constituie și funcționează în sistem tripartit și are în componență reprezentanți ai administrației publice centrale, ai organizațiilor sindicale și ai organizațiilor patronale reprezentative la nivel național.

Art. 3. — (1) CNFPFA are rol consultativ în fundamentarea și promovarea politicilor și strategiilor de formare profesională a adulților.

(2) CNFPFA coordonează și controlează la nivel național următoarele activități:

a) autorizarea furnizorilor de formare profesională, prin comisiile de autorizare județene, respectiv a municipiului București;

b) elaborarea standardelor ocupaționale;

c) evaluarea și certificarea competențelor profesionale dobândite de adulți prin formare profesională continuă.

CAPITOLUL II

Structura CNFPFA

Art. 4. — (1) CNFPFA este constituit din 15 membri, după cum urmează:

a) 5 membri, reprezentanți ai administrației publice centrale, numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și a ministrului educației, cercetării și tineretului;

b) 5 membri desemnați prin consens de organizațiile patronale reprezentative la nivel național;

c) 5 membri desemnați prin consens de organizațiile sindicale reprezentative la nivel național.

(2) Sunt reprezentative la nivel național organizațiile sindicale și organizațiile patronale care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

Art. 5. — În CNFPFA poate fi desemnată persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are cetățenie română și domiciliul în România;

b) are capacitate de exercițiu;

c) nu a suferit condamnări pentru infracțiuni săvârșite cu intenție.

Art. 6. — (1) CNFPFA este condus de un președinte, numit din rândul membrilor CNFPFA prin decizie a primului-ministru, la propunerea comună a ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și a ministrului educației, cercetării și tineretului.

(2) Numirea președintelui se face pentru un mandat de 4 ani.

(3) Mandatul președintelui încetează prin demisie, prin deces sau prin decizie de revocare emisă de primul-ministru, la propunerea comună a ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și a ministrului educației, cercetării și tineretului.

Art. 7. — (1) Mandatul membrilor CNFPA este de 4 ani, mandat ce poate fi reînnoit.

(2) La încheierea mandatului, procedura de numire, respectiv desemnare, se reia pentru toți membrii CNFPA, inclusiv pentru membrii înlocuiți pe parcurs.

(3) În timpul mandatului lor, membrii CNFPA pot fi revocați de cei care i-au numit sau i-au desemnat, după caz.

Art. 8. — (1) Administrația publică centrală, organizațiile patronale și sindicale reprezentate în CNFPA au obligația să numească sau să-și desemneze noii reprezentanți cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea mandatului membrilor în activitate.

(2) În cazul vacantării locurilor în CNFPA, ca urmare a demisiei, revocării sau decesului, în termen de o lună vor fi numite sau desemnate alte persoane pentru durata restantă a mandatului.

Art. 9. — Membrii CNFPA își păstrează calitatea de angajați ai instituțiilor sau unităților de la care provin, păstrându-și drepturile și obligațiile care decurg din această calitate.

Art. 10. — Pentru exercitarea atribuțiilor ce îi revin, CNFPA este ajutat de un secretariat tehnic a cărui structură organizatorică, cuprinzând 25 de posturi, este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 11. — (1) Secretariatul tehnic este condus de un director general, numit de președintele CNFPA, pe bază de concurs organizat în condițiile legii.

(2) Condițiile și criteriile de ocupare a postului de director general sunt stabilite de plenul CNFPA.

Art. 12. — Personalul Secretariatului tehnic este angajat, în funcție de nevoile instituției, prin concurs organizat în condițiile legii, pe baza unor criterii stabilite de directorul general.

CAPITOLUL III

Funcționarea CNFPA

Art. 13. — Plenul CNFPA se întrunește în ședințe ordinare, de regulă lunar, sau în ședințe extraordinare, ori de câte ori este necesar, la cererea președintelui sau a două treimi din numărul membrilor săi.

Art. 14. — (1) Ședințele CNFPA se desfășoară numai în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi, cu condiția ca fiecare parte să fie reprezentată.

(2) Ședințele CNFPA nu sunt publice.

(3) La ședințele CNFPA participă directorul general al Secretariatului tehnic.

(4) La ședințele CNFPA pot fi invitați, de către membrii CNFPA, angajați ai Secretariatului tehnic, reprezentanți ai

altor instituții, organizații guvernamentale sau neguvernamentale, fără ca aceștia să aibă drept de vot.

(5) Procesul-verbal al ședinței este întocmit de un angajat al Secretariatului tehnic.

Art. 15. — (1) Hotărârile CNFPA se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți, cu condiția ca fiecare parte să fie reprezentată.

(2) Votul se exprimă în mod deschis.

Art. 16. — (1) În vederea unor situații de indisponibilitate a președintelui pe perioade de cel mult 60 de zile, plenul CNFPA desemnează un înlocuitor care îndeplinește atribuțiile președintelui.

(2) Înlocuitorul va fi desemnat dintre reprezentanții părților din care nu face parte președintele.

(3) Înlocuitorul are dreptul numai la indemnizația de membru.

Art. 17. — În caz de indisponibilitate a președintelui pe o perioadă ce depășește 60 de zile consecutive, CNFPA inițiază procedura de înlocuire a președintelui.

Art. 18. — Președintele conduce ședințele plenului CNFPA.

Art. 19. — (1) Ordinea de zi stabilită de președinte și materialele aferente ședinței se transmit de Secretariatul tehnic membrilor CNFPA cu cel puțin 5 zile înainte de data ședinței.

(2) În situații deosebite convocarea ședinței CNFPA și transmiterea materialelor aferente se pot face cu 48 de ore înainte de data ședinței.

Art. 20. — (1) Procesul-verbal întocmit cu ocazia ședinței CNFPA cuprinde: data ședinței, numele participanților, stabilirea legalității ședinței, ordinea de zi aprobată de CNFPA, înscrierile la cuvânt, principalele probleme dezbătute, hotărârile adoptate și rezultatul voturilor. La cererea membrilor, se vor consemna în procesul-verbal diverse observații.

(2) Procesul-verbal se distribuie membrilor la ședința următoare, iar aceștia pot prezenta obiecțiuni până la viitoarea ședință.

(3) Procesul-verbal în formă finală, semnat de persoana care l-a întocmit și de președinte, se îndosariază împreună cu toate documentele aferente ședinței.

(4) Hotărârile adoptate se redactează și se numerotează pe parcursul fiecărui an calendaristic.

CAPITOLUL IV

Atribuțiile plenului CNFPA

Art. 21. — Plenul asigură conducerea generală a CNFPA, având următoarele atribuții:

1. propune Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului elemente de politici și strategii naționale privind dezvoltarea resurselor umane, inclusiv formarea profesională a adulților;

2. poate participa la elaborarea unor planuri sau programe de interes național în domeniul formării profesionale a adulților;

3. promovează dialogul social și dezvoltarea unor comitete sectoriale, care să asigure un parteneriat activ în domeniul formării profesionale a adulților, la nivelul

sectoarelor de activitate, al domeniilor ocupaționale sau pe problematici specifice formării profesionale;

4. avizează proiectele de acte normative care au ca obiect formarea profesională a adulților;

5. colaborează, în scopul realizării obiectului său de activitate, cu ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autorități administrative autonome, cu organizații neguvernamentale naționale și internaționale, cu furnizorii de formare profesională și cu alte instituții publice; solicită autorităților și instituțiilor publice informații, date statistice și studii referitoare la formarea profesională a adulților;

6. promovează și aprobă acorduri de colaborare cu instituții similare din țară și din străinătate în vederea implementării directivelor și recomandărilor Uniunii Europene în domeniul formării profesionale a adulților;

7. aprobă participarea și contribuie la realizarea unor programe și proiecte naționale și internaționale în domeniul formării profesionale a adulților;

8. aprobă metodologii, regulamente și instrucțiuni, în scopul realizării obiectului său de activitate, în limitele prevederilor legale;

9. aprobă programele-cadru de formare profesională în baza cărora furnizorii de formare profesională elaborează programele de formare profesională;

10. aprobă propunerea de autorizare unică a programelor de formare profesională prezentate de un furnizor de formare, care permit pregătirea în comun, în proporție de minimum 70%, pentru un grup de ocupații;

11. înființează comisii de autorizare a furnizorilor de formare profesională la nivelul județelor și al municipiului București;

12. soluționează problemele care apar în activitatea comisiilor de autorizare; semnalează Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, organizațiilor patronale și organizațiilor sindicale care au desemnat membri în comisiile de autorizare deficiențele constatate în activitatea acestora;

13. aprobă modelul de șampilă pentru comisiile de autorizare și modelele de timbru sec care se aplică pe certificatele de calificare și pe certificatele de competențe profesionale;

14. desemnează specialiști și/sau membri ai CNFPA și/sau ai Secretariatului tehnic al CNFPA pentru analiza aspectelor invocate în contestații;

15. hotărăște admiterea sau respingerea contestațiilor depuse de furnizorii de formare profesională în procesul de autorizare;

16. aprobă tarifele pentru serviciile de asistență tehnică privind elaborarea, verificarea și aprobarea standardelor ocupaționale și a serviciilor de formare, evaluare, asistență tehnică și autorizare a centrelor de evaluare a competențelor profesionale, precum și pentru indemnizațiile membrilor comisiilor de autorizare și ale experților/specialiștilor pe domenii ocupaționale;

17. aprobă elaborarea de criterii specifice și proceduri unitare privind realizarea și utilizarea standardelor ocupaționale;

18. aprobă noi standarde ocupaționale și actualizarea celor existente, conform evoluțiilor pe piața muncii;

19. autorizează centrele de evaluare a competențelor profesionale și certifică evaluatorii de competențe profesionale;

20. aprobă planul de lucru anual al CNFPA și al Secretariatului tehnic și actualizarea planului de lucru pentru semestrul II;

21. analizează semestrial activitatea Secretariatului tehnic și aprobă raportul de activitate semestrial și anual prezentat de directorul general;

22. avizează și propune spre aprobare Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei proiectul bugetului de venituri și cheltuieli; aprobă defalcarea bugetului de venituri și cheltuieli pe articole bugetare;

23. avizează și propune spre aprobare Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei investițiile ce urmează a fi realizate;

24. avizează propunerea de scoatere din funcțiune a mijloacelor fixe și obiectelor de inventar, pe care o înaintează spre aprobare Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

25. aprobă planul de audit public intern, precum și raportul anual;

26. aprobă anual statul de funcții al Secretariatului tehnic și modificările necesare pe parcursul anului, ce sunt înaintate Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei pentru a fi avizate;

27. aprobă condițiile de ocupare a postului de director general al Secretariatului tehnic;

28. aprobă scoaterea la concurs a posturilor vacante din statul de funcții al Secretariatului tehnic și stabilește comisiile de concurs;

29. aprobă deplasările în străinătate ale membrilor CNFPA și ale personalului Secretariatului tehnic, cu ocazia reprezentării CNFPA la manifestări internaționale din domeniul formării profesionale;

30. soluționează contestațiile personalului referitoare la hotărârile președintelui;

31. în situații excepționale, poate mandata președintele sau directorul general să preia, pe o perioadă limitată, o parte din atribuțiile plenului CNFPA;

32. alte atribuții ce rezultă din îndeplinirea obiectului de activitate al CNFPA.

CAPITOLUL V

Atribuțiile președintelui, directorului general și directorilor

Art. 22. — Președintele are următoarele atribuții:

a) asigură conducerea CNFPA în intervalul dintre ședințe;

b) reprezintă CNFPA în relațiile cu Guvernul, Parlamentul, cu alte persoane juridice sau fizice, precum și în justiție;

c) asigură promovarea imaginii CNFPA;

d) convoacă ședințele CNFPA și propune ordinea de zi;
e) conduce ședințele CNFPA, moderează discuțiile, dând cuvântul participanților în ordinea înscrierilor, sintetizează și supune la vot hotărârile, comunică rezultatele votului;

f) răspunde de îndeplinirea hotărârilor luate de plenul CNFPA și dispune luarea măsurilor necesare în acest sens de către Secretariatul tehnic;

g) poate dispune controlul activității Secretariatului tehnic;

h) aprobă fișa postului pentru directorul general al Secretariatului tehnic;

i) numește directorul general al Secretariatului tehnic;

j) aprobă evaluarea anuală a performanțelor profesionale ale directorului general al Secretariatului tehnic;

k) soluționează contestațiile personalului referitoare la deciziile directorului general;

l) aprobă deplasările în țară ale directorului general;

m) îndeplinește orice alte atribuții stabilite în sarcina sa de plenul CNFPA.

Art. 23. — Președintele semnează hotărârile adoptate de CNFPA, hotărârile pentru reglementarea unor măsuri cu caracter administrativ, precum și alte documente rezultate din exercitarea atribuțiilor sale.

Art. 24. — Directorul general al Secretariatului tehnic are următoarele atribuții:

a) aplică hotărârile plenului CNFPA și ale președintelui și răspunde de îndeplinirea lor întocmai și la timp, raportând în acest sens plenului;

b) participă la ședințele CNFPA;

c) propune proiectul planului de lucru anual al CNFPA și al Secretariatului tehnic și actualizarea semestrială a acestuia;

d) întocmește raportul de activitate al CNFPA și al Secretariatului tehnic pe semestrul I și raportul de activitate anual;

e) răspunde în fața plenului CNFPA și a președintelui de întreaga activitate desfășurată de Secretariatul tehnic;

f) organizează și coordonează activitatea Secretariatului tehnic, în conformitate cu planul de lucru anual aprobat de CNFPA;

g) poate fi mandatat de președinte să reprezinte CNFPA în diverse structuri, comitete și consilii din țară și străinătate;

h) înregistrează și prezintă propuneri de colaborare cu organizații interne sau internaționale; propune încheierea de acorduri, convenții, protocoale și alte înțelegeri de cooperare internă și externă în domeniul formării profesionale a adulților;

i) propune participarea CNFPA la proiecte interne și internaționale în domeniul formării profesionale;

j) face propuneri și susține inițiativele partenerilor sociali privind promovarea dialogului social și dezvoltarea parteneriatului în domeniul formării profesionale a adulților, precum și colaborarea internă și internațională în domeniul formării profesionale;

k) coordonează și participă la realizarea lucrărilor de complexitate sau importanță deosebită;

l) elaborează materiale de sinteză privind activitatea CNFPA și a Secretariatului tehnic;

m) prezintă plenului CNFPA spre avizare proiectul bugetului CNFPA;

n) are calitatea de ordonator terțiar de credite;

o) propune anual plenului CNFPA statul de funcții al Secretariatului tehnic;

p) aprobă fișele posturilor pentru personalul Secretariatului tehnic;

q) aprobă evaluările anuale ale performanțelor profesionale ale personalului Secretariatului tehnic;

r) aprobă tematicile și programul de pregătire și perfecționare profesională pentru personalul Secretariatului tehnic;

s) aprobă încadrarea, promovarea și eliberarea din funcție a personalului Secretariatului tehnic;

t) aprobă deplasările în țară, în interes de serviciu, pentru personalul Secretariatului tehnic;

u) propune deplasările în străinătate, în interes de serviciu, în vederea reprezentării CNFPA la lucrările unor organisme internaționale, participării la schimburi de experiență, vizite de studii, cursuri de perfecționare, seminarii, conferințe sau alte manifestări din domeniul formării profesionale, pe care le supune spre aprobare CNFPA;

v) aprobă regulamentul de ordine interioară, asigură respectarea acestuia de către personalul Secretariatului tehnic și ia măsuri de sancționare a abaterilor;

w) îndeplinește și alte atribuții stabilite de plenul CNFPA sau de președinte.

Art. 25. — În exercitarea conducerii operative a Secretariatului tehnic, directorul general emite decizii.

Art. 26. — Directorii asigură organizarea și coordonarea activităților desfășurate de direcțiile de specialitate și aplicarea deciziilor directorului general.

Art. 27. — Directorii au următoarele atribuții:

a) fac propuneri privind planul de activitate, organizează activitatea direcțiilor în baza planului anual aprobat, controlează și răspund de realizarea întocmai și la timp a obiectivelor și sarcinilor ce revin direcției;

b) răspund de încărcarea echilibrată a salariaților;

c) participă la ședințele CNFPA, atunci când li se solicită acest lucru;

d) participă la realizarea lucrărilor de complexitate sau importanță deosebită;

e) îndrumă personalul din subordine în vederea rezolvării sarcinilor curente;

f) asigură elaborarea în termen a studiilor, sintezelor, analizelor, rapoartelor cerute de directorul general;

g) propun deplasările în interes de serviciu în țară și în străinătate ale personalului din subordine;

h) întocmesc fișele posturilor pentru personalul din cadrul direcției;

i) fac propuneri privind necesarul de personal și condițiile de angajare, evaluarea anuală a performanțelor profesionale, promovarea și alte forme de motivare a personalului direcției;

j) propun tematicile și programul de pregătire și perfecționare a personalului din subordine;

k) asigură respectarea normelor de ordine și disciplină de către personalul direcției și propun măsuri de sancționare a abaterilor;

l) propun și ordonă, în calitate de inițiatori, cheltuielile pentru bunurile necesare desfășurării activității direcției;

m) pot fi mandatați de președinte sau de directorul general să reprezinte CNFPA în relația cu alte instituții;

n) răspund în fața președintelui și a directorului general pentru activitatea proprie și pentru activitatea personalului direcției.

CAPITOLUL VI

Atribuțiile direcțiilor și compartimentelor din cadrul Secretariatului tehnic

Art. 28. — Direcția metodologie din cadrul Secretariatului tehnic al CNFPA are următoarele atribuții:

a) elaborează studii și analize, în vederea fundamentării elementelor de politici și strategii în domeniul dezvoltării resurselor umane, inclusiv al formării profesionale a adulților;

b) analizează și formulează observații la proiectele de acte normative primite de CNFPA spre avizare;

c) elaborează și actualizează metodologii, regulamente și instrucțiuni, necesare pentru coordonarea, la nivel național, a activității de autorizare a furnizorilor de formare profesională sau pentru alte activități privind formarea profesională a adulților, în limitele prevederilor legale;

d) realizează activități de instruire, în vederea aplicării unitare a metodologiilor, regulamentelor și instrucțiunilor elaborate;

e) participă la elaborarea Registrului național al calificărilor profesionale din România;

f) propune aprobarea programelor-cadru de formare profesională; propune aprobarea autorizării unice a programelor de formare profesională prezentate de un furnizor de formare, care permit pregătirea în comun, în proporție de minimum 70%, pentru un grup de ocupații;

g) propune tarifele pentru stabilirea indemnizațiilor membrilor comisiilor de autorizare și ale specialiștilor pe domenii ocupaționale;

h) îndrumă metodologic, coordonează și controlează activitatea comisiilor de autorizare și a secretariatelor tehnice ale acestora, centralizează datele privind activitatea de autorizare;

i) colaborează cu organizațiile care au reprezentanți în comisiile de autorizare, în scopul asigurării unei bune desfășurări a procesului de autorizare;

j) participă la rezolvarea contestațiilor depuse de furnizorii de formare profesională în legătură cu activitatea comisiilor de autorizare;

k) coordonează și participă la monitorizarea furnizorilor de formare profesională, propunând soluții pentru rezolvarea problemelor apărute în activitatea comisiilor de autorizare;

l) colaborează la elaborarea metodologiei de realizare a cercetării statistice aferente formării profesionale a adulților;

m) întocmește și actualizează lista profesiilor sau ocupațiilor pentru care există cerințe speciale la organizarea pregătirii profesionale, colaborând în acest scop cu autoritățile de reglementare, în condițiile legii;

n) întocmește, actualizează și asigură accesul publicului interesat la datele cuprinse în Registrul național al furnizorilor de formare profesională autorizați;

o) dezvoltă și gestionează alte baze de date care au legătură cu atribuțiile direcției;

p) colaborează cu Direcția de standarde ocupaționale și atestare la elaborarea procedurii de evaluare și certificare a competențelor obținute pe alte căi decât cele formale;

q) acordă instituțiilor și persoanelor interesate consultanță de specialitate privind formarea profesională a adulților;

r) promovează calitatea și inovația în domeniul formării profesionale a adulților;

s) propune modalități de implicare a partenerilor sociali și de dezvoltare a parteneriatului în domeniul formării profesionale a adulților și colaborează cu structurile create de partenerii sociali la nivelul sectoarelor de activitate, al domeniilor ocupaționale sau pentru rezolvarea unor probleme specifice formării profesionale a adulților, corespunzător atribuțiilor direcției;

t) propune modalități de cooperare și colaborează cu organizații din țară și din străinătate, corespunzător atribuțiilor direcției;

u) organizează conferințe, seminarii, consultări de specialitate, naționale și internaționale, în scopul realizării atribuțiilor direcției;

v) propune și participă la realizarea unor programe și proiecte interne și internaționale, corespunzător atribuțiilor direcției;

w) asigură consilierea juridică pentru activitatea CNFPA;

x) asigură activitatea de resurse umane a CNFPA;

y) propune, în calitate de inițiator, cheltuielile pentru bunurile necesare desfășurării propriei activități;

z) îndeplinește alte atribuții și obligații stabilite de președinte sau de directorul general.

Art. 29. — Direcția pentru standarde ocupaționale și atestare din cadrul Secretariatului tehnic al CNFPA are următoarele atribuții:

a) elaborează studii și analize, în vederea fundamentării elementelor de politici și strategii în domeniul dezvoltării resurselor umane, inclusiv al formării profesionale a adulților;

b) analizează și formulează observații la proiectele de acte normative primite de CNFPA spre avizare;

c) elaborează criterii specifice și proceduri unitare privind elaborarea standardelor ocupaționale;

d) analizează și avizează noi standarde ocupaționale, modificarea și anularea, după caz, a celor existente;

e) elaborează și actualizează metodologia de evaluare și certificare a competențelor profesionale pe baza standardelor ocupaționale;

f) certifică evaluatorii de competențe profesionale pe baza standardelor ocupaționale;

g) verifică, în vederea autorizării, instituțiile care pot să efectueze evaluarea și certificarea competențelor profesionale pe baza standardelor ocupaționale;

h) verifică, în vederea aprobării, proiectele de standarde ocupaționale;

i) propune plenului CNFPA autorizarea centrelor de evaluare și certificare a competențelor profesionale și aprobarea standardelor ocupaționale;

j) monitorizează activitatea centrelor de evaluare și certificare a competențelor profesionale;

k) propune tarifele pentru serviciile de asistență tehnică privind elaborarea, verificarea și aprobarea standardelor ocupaționale și a serviciilor de formare a evaluatorilor, de evaluare, asistență tehnică și autorizare a centrelor de evaluare și certificare a competențelor profesionale;

l) dezvoltă și gestionează bănci de date privind: standardele ocupaționale, centrele de evaluare acreditate, instituțiile acreditate să elaboreze standarde ocupaționale, evaluatorii certificați, certificatele personale de competențe profesionale, alte entități care au legătură cu atribuțiile direcției;

m) efectuează activități de pregătire, transfer de cunoștințe și asistență tehnică în domeniul său de activitate;

n) promovează calitatea procesului de evaluare și certificare a competențelor profesionale;

o) colaborează cu Direcția metodologiei la elaborarea și actualizarea metodelor, regulamentelor și instrucțiunilor privind formarea profesională a adulților;

p) participă la rezolvarea contestațiilor în cadrul procesului de autorizare și la monitorizarea furnizorilor de formare, pentru aspecte referitoare la standardele ocupaționale;

q) propune modalități de implicare a partenerilor sociali și de dezvoltare a parteneriatului în domeniul formării profesionale a adulților și colaborează cu structurile create de partenerii sociali la nivelul sectoarelor de activitate, al domeniilor ocupaționale sau pentru rezolvarea unor probleme specifice formării profesionale a adulților, corespunzător atribuțiilor direcției;

r) propune modalități de cooperare și colaborează cu organizații din țară și din străinătate, corespunzător atribuțiilor direcției;

s) organizează conferințe, seminarii, consultări de specialitate, naționale și internaționale, în scopul realizării atribuțiilor direcției;

t) propune și participă la realizarea unor programe și proiecte interne și internaționale, corespunzător atribuțiilor direcției;

u) propune, în calitate de inițiator, cheltuielile pentru bunurile necesare desfășurării propriei activități;

v) îndeplinește alte atribuții și obligații stabilite de președinte sau de directorul general.

Art. 30. — Direcția economico-financiară din cadrul Secretariatului tehnic al CNFPA are următoarele atribuții:

a) organizează și asigură evidența contabilă și financiară a CNFPA, în conformitate cu reglementările în vigoare;

b) întocmește proiectul de buget de venituri și cheltuieli, conform legii, pe care îl supune aprobării plenului CNFPA, după care îl înaintează Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

c) asigură execuția bugetului propriu al CNFPA;

d) elaborează lunar cererea de credite pentru nevoile proprii ale CNFPA;

e) efectuează plățile și încasările, în conformitate cu reglementările în vigoare;

f) întocmește documentația necesară în vederea achiziționării valutei pentru deplasările externe;

g) întocmește trimestrial și anual darea de seamă contabilă a CNFPA și o depune la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

h) asigură și ține evidența contabilă a valorilor materiale și bănești a mijloacelor fixe, obiectelor de inventar, precum și a operațiunilor financiare ale CNFPA;

i) organizează inventarierea patrimoniului CNFPA la perioadele prevăzute de legislația în vigoare;

j) întocmește documentația necesară și efectuează achizițiile de bunuri materiale necesare desfășurării activității instituției;

k) exercită controlul financiar preventiv propriu, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

l) organizează și păstrează arhiva în cadrul CNFPA;

m) propune scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar;

n) urmărește recuperarea creanțelor și lichidarea arieratelor, în condițiile și termenele prevăzute de reglementările în vigoare;

o) propune, în calitate de inițiator, cheltuielile pentru bunurile necesare desfășurării propriei activități;

p) colaborează cu celelalte compartimente ale instituției, pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice;

q) îndeplinește alte atribuții și obligații stabilite de președinte sau de directorul general.

Art. 31. — Compartimentul audit public intern din cadrul Secretariatului tehnic al CNFPA are următoarele atribuții:

a) elaborează proiectul planului de audit public intern pe care îl supune spre aprobare directorului general și plenului CNFPA;

b) efectuează activități de audit public intern pentru a evalua dacă sistemele de management financiar și control ale instituției sunt transparente și sunt conforme cu normele de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate;

c) informează Compartimentul de audit public intern din cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei despre recomandările neînsușite de către directorul general, precum și despre consecințele acestora;

d) prezintă directorului general rapoarte periodice privind constatările, concluziile și recomandările rezultate din activitățile sale de audit;

e) elaborează raportul anual al activității de audit public intern, care va fi avizat de către directorul general și de plenul CNFPA;

f) în cazul identificării unor neregularități sau posibile prejudicii, raportează imediat directorului general;

g) îndeplinește alte atribuții prevăzute de legislația în vigoare, precum și sarcini stabilite de președinte sau de directorul general.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 32. — Toate compartimentele și personalul Secretariatului tehnic al CNFPA au obligația:

a) să asigure realizarea la timp și de calitate a tuturor sarcinilor stabilite de conducerea instituției;

b) să manifeste fermitate în aplicarea legilor și solicitu-dine față de autoritățile publice centrale sau județene/locale cu care colaborează sau care cer sprijin pentru rezolvarea unor probleme din domeniul de activitate al CNFPA;

c) să manifeste solitudine față de toți cetățenii care se adresează CNFPA prin audiențe, cereri, sesizări sau reclamații, în vederea tratării problemelor ridicate de către aceștia, în cadrul dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 33. — Atribuțiile stabilite prin prezentul regulament se detaliază pentru fiecare post din structura organizatorică, prin fișa postului.

Art. 34. — Încadrarea pe posturi, conform noii structuri organizatorice, se face în termen de maximum 30 de zile de la aprobarea prezentului regulament și de la avizarea statului de funcții de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 35. — Membrii CNFPA care se deplasează, în numele CNFPA, la evenimente interne sau internaționale au obligația ca la următoarea ședință a CNFPA să prezinte, în scris, o informare care se înregistrează și se îndosariază pentru consultare.

Art. 36. — Prevederile prezentului regulament se completează cu orice alte dispoziții legale care privesc organizarea, funcționarea și atribuțiile CNFPA.

Art. 37. — Conducătorii tuturor compartimentelor sunt obligați să asigure cunoașterea și respectarea de către întregul personal din subordine a prezentului regulament.

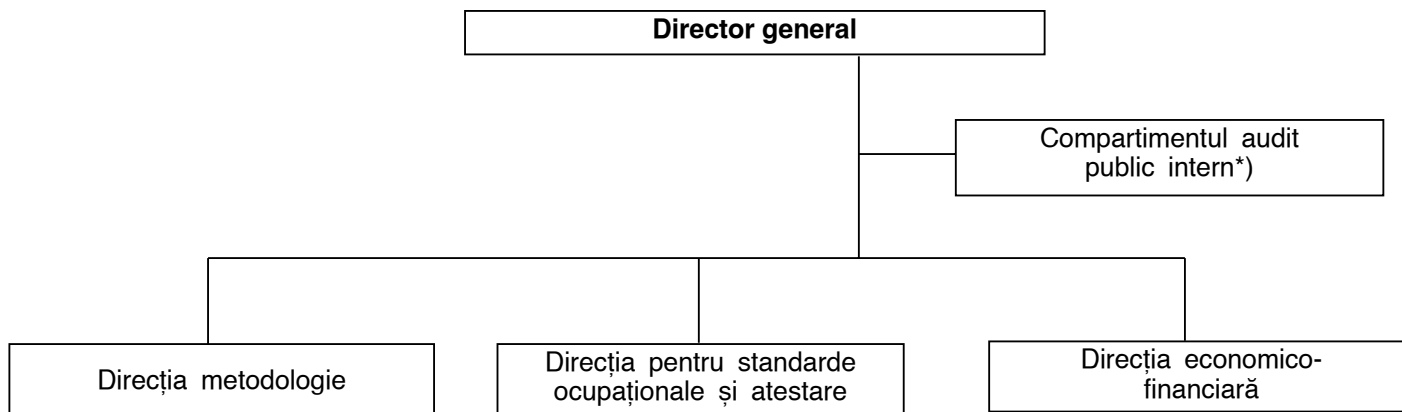
ANEXĂ

la regulament

Numărul de posturi = 25

CONSILIUL NAȚIONAL DE FORMARE PROFESIONALĂ A ADULȚILOR

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Secretariatului tehnic

*) Pentru activitatea de audit public intern se va utiliza 1/2 post.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro